

[Behnke]

skatter. Spørgeren ønsker derfor en beregning af konsekvenserne af formueskattens afvikling fra ministeren.

Svar (5/4 88):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Provenuet af formueskatten skønnes i 1987 til ca. 1,8 mia. kr. Efter reduktion i statsskatten på ca. 100 mio. kr. i kraft af formueskatteløftet skønnes nettoprovenuet af formueskatten til ca. 1,7 mia. kr. for 1987. Det umiddelbare provenutab ved at afskaffe formueskatten ville således blive af denne størrelsesorden.

Formueskatten har imidlertid med de nugældende regler en række uheldige virkninger på den samfundsmæssige ressourceudnyttelse gennem forvriddning af opsparings- og investeringsbeslutninger. Dette fremgår klart af betænkningen om beskatning af formue. I betænkningen påpeges det endvidere, at formueskatten hæmmer den private opsparing, og at den udgør en særlig belastning for de mindre og mellemstore virksomheder.

En afskaffelse eller en væsentlig lempelse af formueskatten vil fjerne disse forvriddninger, ligesom den vil lette skattebyrden for virksomhederne. Den vil derigennem have en positiv virkning på den private opsparing, investeringerne og beskæftigelsen. De afledede aktivitetsvirkninger vil på længere sigt væsentligt formindske det umiddelbare provenutab ved en afvikling af formueskatten. Størrelsen af statens merindtægter og mindredgifter vil naturligvis afhænge af, hvor hurtigt og hvor kraftigt aktivitetsvirkningen slår igennem.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 115:

Forslag til folketingsbeslutning om erstatning for miljøskader.

Af Leif Hermann (SF) m.fl.
(Fremsat 16/2 88).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Med dette beslutningsforslag ønsker SF, at

der inden 1. december i år fremsættes lovforslag om erstatning for miljøskader. Formålet er ifølge bemærkningerne til forslaget bl.a. gennem indførelse af objektive erstatningsansvar at sikre forebyggelse af konkrete overtrædelser af miljølovgivningen.

Samtidig foreslår man, at der oprettes en miljøskadefond til dækning af erstatninger for miljøskader, hvor der ikke har kunnet findes nogen erstatningsansvarlig. Fondens midler tænkes tilvejebragt ved indførelse af afgifter på forurenende virksomhed.

Jeg kan da være enig med forslagsstillerne i, at udviklingen i samfundet har medført, at miljøskader vil blive et voksende problem, også selv om vi i de senere år har gennemført en stram miljøbeskyttelseslovgivning, der jo navnlig har til formål at forhindre, at der overhovedet opstår skader på miljøet.

Som det også fremgår af de fyldige bemærkninger til beslutningsforslaget, er det ikke nogen enkel sag at udarbejde erstatningsregler, der er velegnede til generelt at regulere de meget forskelligartede forhold, der typisk betegnes som miljøskader, og det er baggrunden for, at vi i august 1986 nedsatte et sagkyndigt udvalg, der har professor, dr. jur. Anders Vinding Kruse som formand. Opgaven for dette udvalg er at gennemgå alle disse yderst vanskelige problemer. Udvalget skal også overveje, om der er behov for særlige ordninger til sikring af, at der kan udbetales erstatninger for miljøskader f.eks. i tilfælde, hvor der ikke kan findes en ansvarlig skadevolder.

I bemærkningerne fremfører forslagsstillerne, at et af formålene med det fremsatte forslag er at bringe dansk ret i overensstemmelse med svensk og norsk ret på miljøerstatningens område. I Norge er der afgivet en betænkning i 1982, men den er endnu efter 6 års overvejelser ikke udmøntet i et konkret lovforslag, så vi kan altså ikke sige for Norges vedkommende, at vi kan parallelisere ved hastigt at gennemføre en lovgivning, når ikke man har foretaget noget dér.

I Sverige er der gennemført en miljøskadelov i 1986. Den svenske lov omfatter alene skade, der følger af en særlig brug af fast ejendom, og forslagsstillerne giver udtryk for, at det ikke efter deres opfattelse er og vil være en tilfredsstillende regulering.